

/ [Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος](#) /

Μητροπολίτου Λεμεσού κ.

Αθανασίου.

Ο άνθρωπος μέσα από τις διάφορες μορφές επικοινωνίας έχει διευκολύνει σε πολλά επίπεδα τη ζωή του. Μπορούμε να στείλουμε τηλεμοιότυπο, μηνύματα με το κινητό, με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, να επικοινωνήσουμε μέσω δορυφόρου κ.α. Διερωτάται ο άνθρωπος, πώς είναι δυνατόν η φωνή του, η αναπνοή και τα λόγια του να μεταφέρονται στον άλλο άνθρωπο εκατοντάδες ή και χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά μέσα από ένα μικρό μηχάνημα;

Μπορεί να επικοινωνήσει μέσω του διαδικτύου, να στείλει email, να γράψει μήνυμα στον άλλο μέσα σε λίγα μόλις δευτερόλεπτα, αλλά να μην μπορεί να επικοινωνήσει

με τον ή την σύζυγο και τα παιδιά του. Διαλύσαμε τα σπίτια μας. Όταν δυσκολευόμαστε να επικοινωνήσουμε με τους άλλους, πρέπει να καταλάβουμε ότι η αρχή του προβλήματος δεν έγκειται στον άλλο άνθρωπο αλλά σε εμάς. Εμείς φταίμε και όχι ο άλλος γιατί εμείς δεν μπορούμε να βρούμε σε ποιο σημείο μπορούμε να συναντηθούμε και να μιλήσουμε μαζί με τον άλλο. Είναι σαν να προσπαθούμε να βρούμε στο ραδιόφωνο τη συχνότητα κάποιου ραδιοφωνικού σταθμού και να συντονιστούμε μαζί του και όσο και να ψάχνουμε δεν μπορούμε να τον εντοπίσουμε. Δεν φταίει ο σταθμός αλλά εσύ που μπορεί να μην βρίσκεσαι στην κατάλληλη θέση για να συνδεθείς μαζί του. Ο σταθμός εκπέμπει στη δική του συχνότητα. Έτσι είναι και ο κάθε άνθρωπος.

Αν διαβάσουμε τους λόγους των Πατέρων θα δούμε ότι στα συγγράμματά τους έχουν μια ισορροπία και μια γνώση των πραγμάτων παρόλο που αυτοί ήταν μοναχοί. Ο λόγος είναι ότι ζούσαν μέσα στην Εκκλησία. Δεν είναι καμιά φιλοσοφία να πεις στον άλλο πώς να επικοινωνήσει. Αυτό μαθαίνουμε στο μοναχισμό - ο οποίος δεν διαφέρει από το γάμο σε αυτά τα πράγματα - μέσω της υπακοής, της ταπεινώσεως, το να ζητάς συγχώρηση από τον άλλο, να καταλαβαίνεις ότι εσύ φταίς και όχι ο άλλος έστω κι αν φαινομενικά εσύ έχεις δίκαιο γιατί αυτός είναι ο πνευματικός τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων. Με τον τρόπο αυτό αναλαμβάνει ο καθένας τις ευθύνες του, λες εγώ φταίω, μαθαίνω να δουλεύω τον εαυτό μου, μαθαίνω την υπέρβαση και έτσι μπορώ να κοινωνώ με τον άλλο. Δεν είναι εύκολο πράγμα να μάθεις να επικοινωνείς με τον άλλο, να μάθεις να τον ανέχεσαι και να τον αγαπάς. Γιατί ο Χριστός όταν ήρθε δεν μας είπε να ανέχεσαι τον εχθρό σου αλλά να αγαπάς τον εχθρό σου πόσο μάλλον το σύζυγό σου, το γείτονά σου, τον αδελφό σου. Κι όμως αυτό το απλό πράγμα για το οποίο μιλούν όλοι, η αγάπη, είναι το μέγιστο άθλημα του ανθρώπου.

Ο Γέροντας Παΐσιος έλεγε με μια απλότητα ότι όταν ο άλλος δεν μπορεί να σε καταλάβει και να σε αποδεχτεί, τότε φρόντισε να τον κατανοήσεις και να τον αποδεχτείς, να τελειώνει η υπόθεση! Ή άλλοτε σε ένα νέο που του έλεγε ότι οι γονείς του δεν τοποθετούνται σωστά απέναντί του, ο Γέροντας τον συμβούλεψε να τοποθετηθεί σωστά αυτός απέναντί τους! Είναι μεγάλη επιστήμη να μάθει ο άνθρωπος να τοποθετείται σωστά απέναντι στον άλλο άνθρωπο και να τον αποδέχεται χωρίς να τον αλλάζει. Ο Άγιος Νικόδημο ο Αγιορείτης στο «Εξομολογητάριό» του, διδάσκει τους πνευματικούς πώς πρέπει να κάθονται και να ακούνε τον άλλο άνθρωπο.

Είναι ολόκληρη τέχνη τελικά να μάθεις να ακούς τον άλλο. Μπορεί να πει κανείς ότι η επικοινωνία στηρίζεται κατά το 70% στο να ακούς παρά να μιλάς, διότι το να μιλάς δεν είναι πάντα αυτό που ζητά ο άλλος από εσένα. Πολλές φορές δεν

χρειάζεται να λες τίποτα, απλά να ακούς και ο άλλος αναπαύεται που τον άκουσες.

Πρέπει να καταλάβεις τον άλλο άνθρωπο, πού βρίσκεται, πώς κινείται, πώς σκέφτεται, τι δυνάμεις έχει. Ιδιαίτερα μέσα στο γάμο πρέπει να καθίσεις να ακούσεις τον άλλο και να εξέλθεις του εαυτού σου. Όταν σου μιλά και σου κρούει τον κώδωνα του κινδύνου με τον δικό του τρόπο, πρέπει όχι μόνο να ακούσεις αλλά αν είσαι επιστήμονας πρέπει να ερμηνεύσεις και τα μηνύματα που κρύβονται πίσω από τα λόγια του άλλου. Για παράδειγμα όταν σου λέει «άργησες, πού γύριζες» κρύβεται το «με παραγκωνίζεις, δεν μου δίνεις σημασία, δεν με προσέχεις», πράγματα που τώρα δεν μπορεί να σου τα πει, θα σου τα πει όταν πλέον θα είναι αργά, όταν θα πάει να δικαιολογηθεί για την αντίδρασή της σε κάποιο πρόβλημα θα σου τα πετάξει όλα αυτά κατά πρόσωπο. Πρέπει λοιπόν οι σύζυγοι να μάθουν τη ψυχολογία ο ένας του άλλου και να διεισδύσουν στον ψυχικό κόσμο του άλλου έτσι ώστε να μην σταθούν στο φαινόμενο αλλά να καταλάβουν το νοούμενο, αυτό που πραγματικά εννοεί ο άλλος πίσω από έναν του λόγο. Είναι ανάγκη λοιπόν να μάθει να ακούει σωστά ο άνθρωπος για να μπορέσει να επικοινωνεί σωστά. Προϋπόθεση είναι να χτίσεις τη σχέση του πάνω στην ταπείνωση η οποία σημαίνει να εξέρχεσαι του εαυτού σου και να δίνεις στον άλλο άνθρωπο εξ' ολοκλήρου. Έτσι μαθαίνεις την τέχνη του να ζεις σωστά με τον άλλο άνθρωπο χωρίς να τον απορροφήσεις ή να σε απορροφήσει.

Ο Χριστός έλαβε για χάρη μας «μορφήν δούλου», γινόμενος δηλαδή όμοιος με εμάς κατά πάντα και μπόρεσε να μας καταλάβει. Ενώ ο Θεός είναι απερίγραπτος και απρόσιτος κατά την ουσία και θα μπορούσε με έναν Του λόγο να αλλάξει τα γεγονότα, ήλθε σε εμάς, κατέβηκε σε εμάς και υπέβαλε τον εαυτό Του σε όλη αυτή την ανθρώπινη οικονομία, την ταπείνωση, τα πάθη, το θάνατο. Τα έκανε όλα αυτά ακριβώς για να μας συναντήσει. Δεν μας είπε «Εγώ είμαι εδώ και ελάτε εσείς να με βρείτε» αλλά ήρθε Αυτός σε εμάς. Αυτό τι σημαίνει για εμάς στην καθημερινή μας ζωή; Πρέπει να κατεβούμε εμείς εκεί που είναι ο άλλος άνθρωπος και να τον συναντήσουμε εκεί, να παύσουμε να έχουμε την απαίτηση να έρθει ο άλλος να βρει εμάς. Πρέπει να κάνουμε αυτή την κίνηση που έκανε ο Χριστός ο Οποίος ήρθε και βρήκε εμάς όχι για να μείνει εκεί που ήμαστε εμείς ή για να μας αφήσει εκεί αλλά για να μας ανεβάσει πάνω, θεώνοντας τον άνθρωπο.

Όταν ο Θεός δει τη δική μας προσπάθεια και δει τον κόπο της αγάπης μας κι όλα αυτά τα πράγματα τα συνδέσουμε με την προσευχή, με πολλή αγάπη και ειλικρινή πόθο για την αγάπη του Θεού, τότε ο Θεός πληροφορεί τους άλλους ανθρώπους και γίνεται πιο εύκολη η επικοινωνία μας. Αν θέλεις να σε καταλάβει ο άλλος πρέπει να γίνεις σαν εκείνον. Αυτή είναι η κίνηση που έκανε και ο Θεός: έγινε άνθρωπος, μίλησε τη δική μας γλώσσα, κοινώνησε μαζί μας σε όλα τα ανθρώπινα

επίπεδα εκτός της αμαρτίας κι έτσι μπόρεσε πραγματικά να επικοινωνήσει μαζί μας. Ο Χριστός λοιπόν, που ήρθε και έσωσε εμάς τους ανθρώπους ακριβώς όχι μόνο μας συνάντησε εκεί που βρισκόμαστε, αλλά έκανε και κάτι άλλο, παρέδωσε τον εαυτό Του για τη δική μας ζωή. Παραιτήθηκε δηλαδή από κάθε δικό του πράγμα και μας πρόσφερε τον εαυτό του.

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία

Πηγή: isagiastriados.com